

kan tale om Tyendet som den svagere Part. Dersom der skal være Tale om, hvem der er den svageste i Arbejderforholdet, og hvem der er den stærkeste, saa tror jeg nærmest, man kan sige, at Arbejderne maaske er de stærkeste. I hvert Fald kan det gaa saaledes, at hvis vi ikke faar Lovbestemmelser paa dette Omraade, vil den Dag maaske komme, da de, der nu er de ivrigste for ikke at faa en Tyendelov, Husbonderne, bittert fortryder, at vi ikke har faaet en Lov. Det er ikke her Beskyttelse for den ene Part eller for den anden Part, der er Tale om, men det, det gælder om her, er, at Samfundet skal give Retsregler, efter hvilke begge Parter skal rette sig. Der er sagt, at det vil være modsigende nu at give en Beskyttelseslov for Tyendet, samtidig med at man giver Tyendet Valgret, idet der i den Omstændighed, at der gives en Beskyttelseslov for Tyendet, ligger en Formodning om, at Tyendet skulde være saa uselvstændigt, at det ikke var i Stand til at varetage sine egne Interesser, og saa burde man heller ikke give dem Adgang til at deltage i Statens Sager. Det Ræsonnement passer ikke. Jeg mener, at det er ganske galt. Der træffes her ikke Bestemmelser, fordi Tyendet ikke skulde være i Stand til selv at varetage sine egne Interesser. At sige noget saadant vilde være lige saa uberettiget som at sige, at Handelsstanden ikke skulde være i Stand til at varetage sine egne Interesser, fordi man giver en Lov om Køb og Salg, en Lov, der i meget detaillerede Paragraffer bestemmer, hvad der skal være Retsregler imellem Købere og Sælgere, naar der ikke er vedtaget noget særligt i det enkelte Tilfælde. Man kunde med samme Ret sige, at saa er alle, der køber og handler, ikke i Stand til at varetage deres egne Interesser. Jeg maa derfor saa indstændigt, som jeg kan, advare imod, at den Anskuelse skulde faa Overtaget i dette høje Ting, at vi stod os bedst ved ikke at have nogen Tyendelov. Det er min fulde Overbevisning, at det vilde være til Skade for begge Parter, baade for Tyendet og for Husbonden. Jeg haaber derfor, at det vil være muligt under de kommende Forhandlinger — jeg formoder, at der vil blive nedsat et Udvalg — at opnaa Enighed om Gennemførelse af Lovforslaget. At der kan komme Ændringer i Lovforslaget her i Tinget, ligesom der kom Ændringer i det i Folketinget, det er jo naturligt, det er noget, jeg er forberedt paa. Men i øvrigt glæder det mig at høre, at det ikke

synes at være saa overmaade mange Ændringer, der paakræves. Jeg skal tillade mig at omtale enkelte af dem.

Om § 9 var der divergerende Meninger mellem det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Nordby) og det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Døcker). Den indeholder jo Bestemmelsen om, at man ikke maa give stærke Drikke til Tyende under 18 Aar. Det ærede Medlem for 7de Kreds sagde meget rigtigt, at denne Bestemmelse svævede noget i Luften, idet der ikke stod noget om, hvilken Følge en Overtrædelse af denne Bestemmelse vilde faa, hverken noget om nogen Straf eller nogen anden Følge. Da dette Forslag blev stillet i Folketinget, gik det ud paa, at hvis et Tyende under 18 Aar fik budt stærke Drikke af sin Husbond, var det berettiget til at forlade Tjenesten, men dette Ændringsforslag faldt, og den Omstændighed, at der blev afstemt over det nævnte Ændringsforslag, og at det blev forkastet, kan medføre, at naar Jurister skal til at fortolke Tvivlstilfælde vedrørende Loven, vil de kunne komme i Forlegenhed, fordi der ikke staar noget om, hvilke Følger en Overtrædelse af Forbudet mod at give stærke Drikke til Tyende under 18 Aar skal have. Jeg har udtalt i Folketinget, at jeg fandt, at det var en noget mærkelig Bestemmelse, thi hvor megen Sympati man end kan have for Afholdsbevægelsen, og hvor meget man end kan ønske, at den maa vinde Fremgang, saa er denne Bestemmelse dog en noget drakonisk Bestemmelse at føje ind i Loven og noget af en Indgriben i den personlige Frihed. Hvis en Husbond gav et Tyende under 18 Aar en halv Bajer, vilde Tyendet efter det oprindelige Ændringsforslag kunne have drukket den halve Bajer, og derefter vilde det kunne sige til Husbonden: Tak, nu har du mishandlet mig, nu er jeg berettiget til at forlade dig. At indføre en Straffebestemmelse for at give et Tyende, en 17—18 Aars Karl, en halv Bajer synes mig urimeligt; men paa den anden Side at lade Loven strande paa et saadant Spørgsmaal kan dog heller ikke lade sig gøre.

Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Døcker) kom med en Bemærkning til § 11. Jeg er selvfølgelig i Realiteten enig med det ærede Medlem i, at § 11 kun tager Sigte paa nye Bygninger, og kan der være nogen Tvivl om det, er det naturligvis bedst at hæve den. Det er ikke faldet noget Medlem ind i Folketinget og heller